

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תמורה-הכל ממירין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מקדיש מוסיף חומש, או מתכפר מוסיף חומש?	בעי רמי בר חמא:										^	◇
אמר קרא (ויקרא כ"ז) ואם המקדיש יגאל את ביתו - מקדיש ולא מתכפר	רבא:										!	
מקדיש עושה תמורה, או מתכפר עושה תמורה?	בעי רמי בר חמא:										^	
פשיטא דמתכפר עושה תמורה דאי המקדש עושה תמורה אם כן, מצינו ציבור ושותפין עושין תמורה, [והיכי דמי כגון] דשוו שליח לאקדושי	רבא:										!	◇
(במדבר ו') קרבנו לה' על נזרו מלבד אשר תשיג ידו, וכי נזיר נידון בהשג יד? הא כיצד: קרבנו לה' על נזרו - שהפריש משלו, מלבד אשר תשיג ידו - שהפרישו לו אחרים.	ועוד, דאמר רב נחמן אמר רב הונא, תנא:										!	◇
למאי הילכתא?											^	!
אילמא לענין כפרה											!	!
פשיטא דמכפר ליה											ז	!
אלא - לענין תמורה, והכי קאמר: אף כשהפרישו לו אחרים - עושה תמורה, שמע מינה - בתר מתכפר אזלינן											!	!
לא לעולם לענין כפרה ודקא קשיא לך - מתנה דקא יהבין ליה, אי לאו דרבי רחמנא (במדבר ו') מלבד אשר תשיג ידו, הוה אמינא: גזירת הכתוב הוא - קרבנו - מדידה הוא דמכפר, מדאחרים לא, קמ"ל.											ז	◇
מאי הוי עלה?											^	
מקדיש מוסיף חומש ומתכפר עושה תמורה, תורם משלו על של אחרים - טובת הנאה שלו. מ"ט? אמר קרא: (דברים כ"ו) את כל מעשר תבואתך ונתת וגו'.	תא שמע, ר' אבהו אמר רבי יוחנן:										!	◇
אין ממירין לא אברין בעוברין, ולא עוברין באברים, ולא עוברין ואברים בשלימים, ולא שלימים בהן.	[ת"ק]										◆	■
ממירין אברים בשלימים, אבל לא שלימים בהן.	רבי יוסי:										◆	■
והלא במוקדשין, האומר רגלה של זו עולה - כולה עולה, אף כשיאמר רגלה של זו תחת זו - תהא כולה תמורה תחתיה.	א"ר יוסי:										■	◇
אין קדושה חלה על עוברין	אתמר, בר פדא:										◆	■
קדושה חלה על עוברין.	רבי יוחנן										◆	■
ואזדא רבי יוחנן לטעמיה											■	
הקדיש חטאת מעוברת וילדה, רצה - בה מתכפר, רצה - בוולדה מתכפר.	דאמר רבי יוחנן:										■	■
וצריכא, דאי אשמעינן בהך קמייא - התם הוא דאקדשיה לעברה גופיה, אבל הכא דאקדשיה לאימיה - אימא הוא בכלל אימיה לא קדוש ואי אשמעינן בתרייתא - התם הוא דאקדיש לה וכל דאית בה אבל הכא דאקדשיה ליה, כיון דליתיה אבראי - לא קדיש, צריכא.											■	◇
מאי קמ"ל? אם שיירו - משוייר, ועובר לאו ירך אמו הוא	לישנא אחרינא:										■	◇
ותרתי למה לי?											^	■
צריכא, דאי אתמר בהא - משום דאימיה חזיא לגופיה, מגו דנחתא קדושה לה - נחתא נמי לולד, אבל אידך - לא, קמ"ל דחל על חדא ואי אתמר בהא - משום דקא מפרש קדושה על הולד, אבל היא - לא, יתיב ר' זירא וקאמר להא שמעתא											!	◇
כיצד מערימין על הבכור? מבכרת שהיתה מעוברת, אומר מה שבמעיה של זו אם זכר הוא עולה, ילדה זכר הרי זו עולה.	איתיביה ר' ירמיה לרבי זירא:										■	ז
אלמא: קדוש עובר											ז	
כי מתניא היא - בקדושת דמים.	אמר ליה: [ר' זירא]										!	◇
מי אלימא קדושת דמים דקא מפקעא ליה מן הבכורה?	[ר' ירמיה]										ז	
אין	אמר ליה: [ר' זירא]										!	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

תמורה-הכל ממירין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל הקדשים שקדם מום קבוע להקדישן ונפדו - חייבין בככורה ובמתנות	והתנן:										!	◇
טעמא - דלאחר שנפדו חייבין, אבל קודם שנפדו פטורין, אלמא דאלימא קדושת דמים, דמפקע ליה מבכורה.											!	
האומר מה שבמעיה של זו עולה - מותרת בגיזה ואסורה בעבודה, משום כחוש עובר שבה	איתיביה: [ר' ירמיה]										♣	◇
הא נמי - קדושת דמים.	אמר ליה: [ר' זירא]										!	◇
ומי אלימא קדושת דמים דאסירא ליה בגיזה ובעבודה?	[ר' ירמיה]										♣	
אין	אמר ליה: [ר' זירא]										!	
יוצאין לחולין ליגזו וליעבד	והתנן:										■	!
טעמא - משום דנפדו, הא קודם שנפדו - אסורין בעבודה, אלמא קדושת דמים אסורין ליה בעבודה.											!	
אין ממירין לא אברין בעוברין, ולא עוברין באברין	איתיביה: [ר' ירמיה]										♣	◇
אמורי הוא דלא מימר - הא מיקדש קדשן											♣	
בולדי קדשים הוא - דקדישי וקיימי.	אמר ליה: [ר' זירא]										!	◇
אי ולד קדשים, במעי אמן הוא - דלא עבדין תמורה, הא אבראי - עבדין תמורה											♣	
אין הולד עושה תמורה	והא תנן:										■	♣
הא מני - רבי יהודה היא											!	
הולד עושה תמורה.	דאמר [רבי יהודה]										■	!
אי ר' יהודה, תמורה הוא - דלא עבדי אברין, הא מקדש - קדשי											♣	
אברין לא קדשן	הא"ר יהודה:										■	♣
הכא במאי עסקינן - באבר שהנשמה תלויה בו וכדרב חסדא	אמר ליה: [ר' זירא]										!	◇
מודה ר' יהודה בדבר שהנשמה תלויה בו.	דאמר רב חסדא:										■	!
מקדישין אברין ועוברין, אבל לא ממירין	איתיביה:										♣	◇
הכא נמי - בולדי קדשים.											!	◇
אי בולדי קדשים, מאי מקדישין? הא קדישי וקיימי											♣	